

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SvTrojica.Melbourne SvTrojica.Brunswick HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 14. НОВЕМБАР 2021. Број 115. Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 14. / 1. НОВЕМБАР СВ. БЕЗСРЕБРЕНИЦИ КОЗМА И ДАМЈАН (ВРАЧЕВИ)	НЕДЕЉА 21 ПО ДУХОВИМА ГЛАС 4. Јутрење – Јеванђеље ДЕСЕТО Васкрсно Јн. 21,1-14 Лит. Гал. 2,16-20; Јев. Лк.8, 5-15 ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч; ВЕЧЕРЊА У 19ч
ЧЕТВРТАК, 18. НОВЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 20. НОВЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 21. НОВЕМБАР САБОР СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч

ЦРКВА ЈЕ ОТВОРЕНА ЗА БОГОСЛУЖЕЊА ДО НАЈВИШЕ 30 ПРИСУТНИХ

СВ. БЕЗСРЕБРЕНИЦИ КОЗМА И ДАМЈАН – ВРАЧЕВИ

Св. Козма и Дамјан, бесребреници и чудотворци, браћа по телу и по духу, родом негде из Азије, од оца незнабоща и мајке хришћанке. По смрти оца њихова

мајка, Теодотија, посвети све време и труд, да синове своје власпита и подигне као истините хришћане. И Бог јој поможе, те

синови њени израстоше као две слатке воћке, и као два светилника света. Беху научени лекарској вештини, и бесплатно помагаху болесним, не толико лекаријама, колико именом Господа Исуса Христа. И беху прозвати безмездним врачима, тј. бесплатним лекарима, јер бесплатно лечише и тако испунише Христову заповест: бадава примисте, бадава дајите (Мат. 10, 8). Толико беху опрезни у бесплатном лечењу људи, да се Козма истински наљути на брата свог Дамјана, што овај узе три јајца од неке жене Паладије, и нареди Козма, да после смрти његове не сахране га до брата му Дамјана. У ствари Дамјан свети не узе та три јајца као награду за то што он исцели болесну Паладију, него што га ова закле Пресветом Тројицом, да узме та три јајца. Ипак по смрти њиховој, у месту Фереману, беху заједно сахрањени сходно откровењу Божјем. Беху ова браћа света чудотворци велики и за живота и после смрти. Некоме тежаку при спавању увуче се змија кроз уста у стомак, и имаше бедни човек у највећим мукама издахнути, да у последњем часу не призва у помоћ

св. Козму и Дамјана. И тако прослави Господ за увек чудотворством оне који Њега прославише на земљи вером, чистотом и милошћу.

САБОР СВ. АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

Идуће недеље, 21. новембра, наша Црква помиње Сабор Светог Архангела Михаила. У 8 сати верници могу да донесу славске колаче и жито на благослов, јутрење се служи у 9, а Литургија у 10 часова. Благослов славског колача и жита вршиће се и у наставку Литургије. Свим верницима који славе Аранђеловдан желимо срећну славу и сваки благослов од Бога!

„А ОВА ПРИЧА ЗНАЧИ: СЈЕМЕ ЈЕ РИЈЕЧ БОЖИЈА“

Yсом казивању кроз причу „Изађе сејач“, Господ Исус Христос нам открива тајне Неба. Није нас оставио да сами тумачимо Његове речи о томе како је изашао сејач да сеје летину, и како једно семе паде поред пута, друго на камен, треће у среду траве и, на крају, четврто на земљу добру. Не. Он објављује ученицима и нама: „А ова прича значи: сјеме је ријеч Божија“ (Лк.8,11). Сваки пут када читамо Свето Јеванђеље у храму или приватно, сам Господ „сеје семе“. Он је тај „Сејач“. Ми смо њива по којој се то семе сеје. А, они који се баве сетвом, знају добро на који се начин припрема земља за сетву. Не може се само посејати на било какву земљу, јер у том случају семе ће да падне на онај неприпремљен део „њиве“ и узалуд ће бити Сејачу што је сејао.

Прво, семе које падне „поред пута“, представља људе који слушају реч Божију, „али потом долази ћаво и узима ријеч из срца њихова“. Ово значи да је човек отворен према Јеванђељу, спреман да саслуша, али није укорењена вера његова у дубини бића, тако да ћаво, који мешетари и дошаптава своје причице, које се човеку чине примамљиве, одвлачи пажњу човекову од науке Божије. Овај просто заборави на оно што је чуо из Јеванђеља, на речи Христове те, и није да неће да слуша, него не стиче од мноштва информација, које стигну са друге стране.

Друго, семе које падне на камено тло, „то су они који с радошћу примају ријеч, и ови коријена немају те за неко вријеме вјерују, а у вријеме искушења отпадну“. На сличан начин, као у првом случају када птице небеске позабају семе поред пута, у овом случају, вера која нема свој корен у дубини бића, не може да преживи. Наука се не може примити. Потребно је само мало искушење и људи попусте, забораве за Бога и за све оно што им

он говори. Сетимо се само примера старог Израиља, који је лутао 40 година по пустини да би нашао земљу обећану. Сваки пут када им Бог помогне преко молитве Мојсијеве, они показују радост, која је кратког века. Међутим, само је потребно да се сусретну са малим изазовом, глађу или жеђу, на пр., они одмах забораве на оно добро које су од Бога добили. Њихово недовољство је бивало тако снажно да су били спремни окренути Богу леђа и тражити неке своје богове као што је „златно тело“ и сл. И овде ћаво има значајну улогу у дошаптавању човеку о томе како га је његов Бог оставио те да он треба да се окрене неком другом Богу.

Треће, је семе које „падне у трње“, а представља оне „који чуше и, живећи у бригама и богатству и сластима овога живота, буду угушени и не донесу рода“. Ове бриге животне и сласти живота представљају све оно што човека окружује и што му се нуди у овом животу. Ми смо имали некада ону песму, коју су већина људи радо певали: „узми све што ти живот пружа“, и у складу са поруком ове песме живели. Падали су људи у севдах приликом певања ове песме и на тим порукама депресије и безнађа васпитавали се. Тешко је било наћи пут ка односу са Речи Божијом – са живим Богом, јер је ћаво вешто подметао поруку ове песме, која говори о томе да после овога живота нема ништа, да све пролази у неповрат и да нема наде.

Четврто, јесте семе „које је на доброј земљи. То су они који чувши ријеч у добром и чистом срцу држе је, и род доносе у трпљењу“. Ово семе представља људе у којима је вера у Бога дубоко укорењена и који немају проблем приликом сусрета са разним искушењима, јер они то све стоички подносе. Покушаје ћавола да им нешто објасни, они лако одбацију, јер препознају да то није глас Пастира, коме

они припадају. Ови људи су дубоко верујући, који немају потребу да траже потврду Божијег присуства у свету и у њиховом животу. Они знају да је Бог увек присутан и да очекује од њих да Га верно следују, без обзира на тежину пута којим ходе. Ово може само неко ко има дубоку веру а самим тим, има отворене духовне очи. Другим речима, није слеп. Слепило, а нарочито духовно слепило, није природно. Оно је нешто што је последица нашег духовног живљења и прихватања посејаног семена – Речи Божије или, пак, неприхватања. Св. Јован Хризостом о томе каже следеће:

„Ако је слејило природно, било би нормално да Бог ошвори очи слепима; али збој што је што је њоследица нашеј живљења (добровољно прихватање) Он не пропије речи нашој слободној оглуци. Иначе, ако би Бог ошварао наше очи пропијив наше воље, не само да ће не би било за нашу корисћ, већ би било за нашу осуду“.

Свет у коме ми живимо створен је од „Речи Божије“ односно настало је кроз Реч. Не каже ли јеванђелист Јован: „Све кроз њеја њостаде, и без њеја ништа не њостаде што је њостало“ (Јн. 1,3). Ми смо у томе свету, створеноме од Бога, у свој шароликости која нас окружује и можемо се снаћи само ако живимо у заједници са Богом. Свети владика Николај, у својој беседи на овај дан, овако говори о живљењу у овоме свету:

„Заисћа, свећ је овај бедан и жалосћан њо својој хиљдије пролазности, и ко се за њеја ухваши као за нешто бишно само њо себи, мораће њасћи и зајаукаши од бола и сцида. Но свећ је овај бојаћа ризница њоуке у причама, и ко буде шако схвашао свећ и у ћом смислу корисћио се свећом, неће ни њасћи ни њосрамићи се“.

Господе помози нам да разумемо свет у коме живимо као и сами себе и потребу живљења са Тобом, Спаситељем нашим. Амин.

Прота Милорад Лончар

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 12. НОВЕМБАР

ЈА, ПАВЛЕ, СУЖАЊ ИСУСА ХРИСТА,
ЗА ВАС НЕЗНАБОШЦЕ (Еф. 3,1)

То апостол Христов, браћо, назива себе сужњем Христовим. Како то да апостол буде сужањ? Није ли сужањ везан? Јесте. Но и апостол за везан, везан љубављу Господа Исуса тако сиљно, да никакву другу везу на земљи не осећа као да је и нема. Везан је апостол и умом својим за Господа Исуса тако јако да он ништа не може да мисли мимо Исуса Христа Господа. Везан је апостол и вољом својом за Господа Исуса тако чврсто, да управо и нема своје воље, него је своју вољу савршено потчинио вољи Господа Исуса. И тако он воли оно што Христос воли, мисли оно што Христос мисли, делује оно што Христос хоће. Зар то није сужањство? О блаженог сужањства, што није на срам но на славу, и није на пропаст но на спасеније! И тако Христос је потпуни господар живота апостола, како споља тако и унутра. Јер и споља и унутра Он попушта на њега искушења; споља и унутра му открива чудеса ћога промисла; споља и унутра га руководи ка савршеном добру ради његовог спасења и ради спасења многих других.

Предајмо се, браћо, и ми Господу Исусу Христу попут апостола Његових. И бићемо тад у најсигурнијим рукама и на најсигурнијем путу.

Господе Исусе Христе, Господе велики и дивни, вежи нас уза Се, зароби нас Себи увек – за увек и у оба света. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. владика Николај

LIVING THE FAITH IN A SECULAR WORLD

In this pluralistic society there are many Orthodox individuals who have found themselves sharing their lives with non-Orthodox family members. Sometimes these families are not even practicing Christians, so the struggle to keep to the traditions and practices of the Orthodox Faith can be difficult. Fasting periods can be especially hard when the whole family is eating meat, eggs and dairy, while the Orthodox member is required by the Church to fast.

Even the blessing prayers before each meal can be awkward when other members of one's household are not believers. There are also those Sunday mornings or feast days when other members of one's family want to head for a day's outing, but you're needing to be in church for the Divine Liturgy. The difficulty of being true to one's faith can be even more difficult if your family members hold anti-religious sentiments.

I remember an uncle who was so hostile towards religion that he forbade my aunt and cousins to attend church. Although he was an extreme example, there are many Orthodox Christians who struggle to live their faith in an environment that is not conducive to the spiritual life. This hostility towards our Orthodox Christian faith can also even carry over into the workplace. A goodly number of employers do not let Orthodox Christians take time off for holy days, or even major

feast days such as the Nativity of Christ.

When we are committed to Christ we must not allow others to keep us from practicing our faith. Although it is not necessary to be in their face about our faith, it is important that we remember the example of the early Christians. They were so committed to Christ that they willingly faced martyrdom rather than deny their faith, or compromise Christian principles.

It has been my experience that many individuals who deny the importance of religion in their lives have, in reality, simply been turned off to religiosity. They've seen a form of Christianity that is disingenuous and have therefore discounted Christianity all together. Others see Christians as judgmental and self-righteous, and are therefore turned off to any religious expression.

What to do! First of all we must not hide our faith under any circumstances. This does not mean that we are preachy or self-righteous. A Christian who is grateful for their faith is also compassionate toward those who have no faith. Giving a loving witness to Christ while following the dictates of our Orthodox traditions is a good starting point.

If we are seated at the dinner table with unbelievers, it is important that we not be showy about our faith, but also important that we not hide the fact that we are Orthodox Christians. Making a simple sign of the cross over ourselves before we eat expresses not only our gratitude towards God for our food, but gives quiet witness to our willingness to truly live our lives in open love of our Saviour. The Lord said if we deny Him before men, He will deny us before the Father. Keeping the traditions of our faith, staying true to the fast periods, and making an effort to attend Liturgy on a weekly basis, is absolutely necessary if we are to grow spiritually.

Most importantly, our dedication to our faith and a willingness to give witness to our love of Christ can have a huge impact on those around us. If our love of the Saviour translates into love of family and neighbor, those around us will see that our God is real, and our Orthodox faith is truly a way of life, one that actually transforms our nature. When people see that we are filled with joyous living and not judging others, they in turn will want what we have. The Pearl of Great Price can be theirs as well!

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

ИЗВОД ИЗ БЕСЕДЕ СРПСКОГ ПАТРИЈАРХА НА МИТРОВДАН НА НОВОМ БЕОГРАДУ

“Живимо по заповестима Божјим тако да љубимо друге, тако да они постану смишо нашег постојања, тако да знамо, да постанемо свесни, да без њих, да без тих других, без ближњег, ни ми не постојимо. Браћо и сестре, такви су били светитељи Божји. Зато се ми њима данас обраћамо и зато они могу бити наш приступ Богу, то јест кроз њих и ми можемо добити слободу према Богу, јер су они охристовљени људи. Такав је био и Свети Димитрије кога данас славимо. Био је испуњен љубављу према Богу и према ближњем у времену којем је живео, из високог рода, војник, високих позиција, али у времену када је требао да се

определи да ли је Христов или је царев. Служећи у војсци цара који је прогонио хришћане, позван је био и Свети Димитрије. Добио је заповест да гони хришћане. Насупрот томе, не само да их није гонио, он је проповедао Христа и незнабошће и многобошће уводио у тајне Христа и чинио их хришћанима. А онда када му је било понуђено да удовољи вољи царева, да остане на високој позицији и да још буде узвишен у веће војничко достојанство знао је да је за малена Царско Небеско и одбио је напредовање у каријери, одбио је напредовање и у стицању иметка, одбио је напредовање свих вредности и позиција и лепота овога света, зато што је љубио Христа, а љубећи и волећи Христа волео је и друге људе. До те мере је био свестан да је без Христа ништа, уобличено биће од различитих хемијских састојака који има свој крај, земља у земљу одлази, знао је да је то без Христа, а у исто време што је још важније да је са Христом, охристовљени за вечност, из небића позван и сазван човек.”....

**БОЖИЋНИ ПОСТ ПОЧИЊЕ У НЕДЕЉУ,
28. НОВЕМБРА И ТРАЈЕ ДО 6. ЈАНУАРА**

СВЕТИТЕЉИ О ЗНАЧАЈУ ПОСТА

„Пост је колико телесни толико и душевни. Телесни пост је кад стомак пости од јела и пића; душевни пост када се душа уздржава од злих помисли, дела и речи. Добар пост је кад се удаљавамо од сваког зла. Уколико желиш хришћанине да ти пост буде користан, не пости само телесно, пости и душевно и пости увек.“ (Св. Симеон Нови Богослов)

„Све док овај или онај човек умује о Богу, он никако није способан да се бори против демона, који тако и делују, смејући се над немоћним светским мудровањем. Али, уколико тај неко почне да пости и да се моли Богу, тада се демон испуњава неописивим страхом. У човеку који приступа Богу с искреном молитвом и трпљењем и надом, који проводи подвиг уздржавања, демонима је тесно, неподношљиво – и они убрзано из њега одлазе.“

Свети Николај Српски

„За здравог младића уздржање је најјача препрека против страсти, неопходна да би господарио дух и царовао мир. Тада са чистотом срца могу чисто да посматрају људе, као што анђели посматрају анђеле. А онај који се не уздржава и живи необуздано и на анђеле гледа са телесном страшћу као што су житељи Содоме, удаљивши се од Бога. Природна последица тога је да они који воле своје добро ухрањено тело и удобности у животу, воле људе плотски и њихову душу уништава њихово сопствено тело.“

Преодобни Пајсије Светојораш

**ГОДИШЊА СКУПШТИНА НАШЕ ЦРКВЕНЕ ОПШТИНЕ ОДРЖАЋЕ СЕ У НЕДЕЉУ, 12. ДЕЦЕМБРА 2021.
У 13 ЧАСОВА**

АКО БУДЕ ДОЗВОЉЕНО
ПАНДЕМИЈСКИМ МЕРАМА КОЈЕ
ТАДА БУДУ НА СНАЗИ